

נשמת התורה

מאת: מרן רבינו הקדוש בעל הסולם זיע"א

פרשת ויקרא - החודש ה'תשע"ח

בכל חודש יש לשכונה עליות וירידות לפי הברורים שפועלת בתיקון העולם

"החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה". כל תכלית הבריאה הוא תיקון השכינה, שנקראת רחל, וזהו ר"ת של 'ראשי' 'חדשים' 'לעמך'. נתת, שאומרים בתפילה שהוא ר"ת 'רחל' ובראש חודש מביאים קרבן על פגם של מיעוט הירח. כי עניין ראש חודש הוא התחדשות הירח. מתחילה היו השמש והירח שווים, ואמרה הירח 'אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד'. אמר לה הקב"ה 'לכי ומעטי

את עצמך'. ואפשר להסביר כי 'כתר' הוא עניין הרצון כי ידוע שספירת הכתר נקראת הרצון להשפיע שבמאציל. ואמרה הלבנה 'הרי צריך לגלות מציאות של עבודה, ששם במציאות הזו, מתגלים ב' כתרים, ב' רצונות - רצון לקבל ורצון להשפיע. כי רק ע"י ההתפרטות לפרטים אפשר לחזור לכתר אחד - רצון אחד לעובדו, וזה רק אחר שגילינו ועבדנו בכל הרצונות הנפרדים. וע"כ אמר לה הקב"ה 'לכי ומעטי את עצמך' - תלכי לגלות, למקום ציה ועיף, מקום ששולטים שם רצונות

זרים. וע"י הגלות הזו שלך, שמה תלקטי את כל הנשמות והפרטים חזרה, עד להגיע שוב למצב של 'כתר אחד', רצון אחד לעובדו כולם שכם אחד. וא"כ, שורש עניין של החדשים הוא התמעטות השכינה בכל מיני מצבים של עליות וירידות, כדי לגלות אחדותו יתברך בכל הרצונות. וכמובן שהשכינה סובלת בכל הדרך הארוכה הזאת, כי כל מצב ומצב שעובר על כל הפרטים של ישראל ושל כל העולם, הכל הוא המעברים של השכינה הקדושה. ולעיתים לבא יתגלה האחדות ותשוב הלבנה להיות כמו השמש, שזה עניין השלמות של מקבל על מנת להשפיע.

"החודש אשר ישועות בו מקיפות"

ראש חודש ניסן הוא ראש חדשים, שהשכינה מקבלת כח למהר עבודתה ללקט כל הניצוצות והפרטים המרובים, בכח גילוי הניסים שמאירים בחודש הזה. שזה עניין שמובא ביוצרות "החודש אשר ישועות בו מקיפות". 'ישועה' עניינו דין שמתהפך לרחמים. שאדם היה במצב של הסתר ונתהפך לטובה, שזה עניין ש'היתה לו ישועה' (ועי' במאמר הראשון בהקדמה לספר הזהר, בעניין העלין תקיפין' שכשמתהפכין לרחמים נקראים 'ישועות'). ובחודש הזה, ע"י הנהגת הניסים, מתהפכים הדינים של השכינה לישועות וזהו אשר ישועות בו מקיפות.

ניסן כנגד 'הנהגת הנס'

כי ישנם ב' הנהגות: הנהגת הטבע והנהגת הנס. הנהגת הטבע הוא כנגד החכמה והסדר, שיש לבריאה סדר התפתחות הדרגתי שמסובב מזה גם כן יסורים, למי שמתנגד לדרכי הטבע, כמבואר "במאמר מהות הדת". מאידך, יש את הנהגת הניסים, שזה סוד 'כתר' הנהגת השגחה פרטית, שהוא "רצון למעלה מחכמה" שהקב"ה מרים מאשפות אביון, אע"פ שאינו ראוי ואינו כדאי. ובחודש ניסן מתעורר על השכינה הנהגת הנס לכל השנה, שתצליח בעבודתה בכל החודשים האחרים לעלות ולברר כל הברורים של שנה זו.

הניסים הגלויים מורים על הניסים הנסתרים שהוא ענין חיבור הנהגת הטבע עם הנהגת הנס

אבל עומק הנהגת הניסים אינו מנוגד לטבע אלא פועל עם הטבע לגמרי ביחד, כי הטבע כולו ניסים, כמו שכתב הרמב"ן, וכל תפקיד הניסים הגלויים הוא כדי להורות שגם הטבע הפשוט הוא גם נס ולכן בחודש ניסן, שהוא כולו ניסים, יש בו ליל הסדר, שזה רומז לסדר של הטבע, שעניינו חכמה וסדר. וכן שם הוי"ה מאיר בחודש ניסן כסדרו, כי בחודש ניסן מאיר הנהגת הנס למעלה מן הטבע, עד שמזכך את הטבע

עצמו גם כן שבמשך השנה, שכבר אין ניסים גלויים אבל נשיג שכל הטבע הוא ניסים, שזה עניין חיבור כתר עם חכמה ע"י הדעת. כי אצל הגויים הרצון נפרד מהחכמה ויכול להיות גוי שמאמין בה' ויתפלל אליו, אבל אין לזה שום קשר לחיי הטבע והיום-יום. אבל עם ישראל מחברים את הנהגת הנס עם הנהגת הטבע ומעידים שכל הטבע הוא אלוקות. ורואים שהחודש הראשון הוא ניסן והאחרון הוא חודש אדר, וכל ענין חודש אדר נס פורים הוא נס בתוך הטבע, כי ענין זה שהנהגת הנס הגלוי תשפיע עלינו לגלות שכל הטבע הוא נס, הנה זה מתחיל בחודש ניסן ונמשך על פני כל השנה, עד שמתגלה שלימותו בחודש האחרון שהוא חודש אדר שהוא גמר הגילוי שהתחיל להתגלות בחודש הראשון שהוא חודש ניסן. וזה גם עניין "נעוץ סופו בתחילתו"

שכל נס פורים היה בחודש ניסן, שמחודש ניסן שהוא ראש החודשים עד אדר שהוא סוף החודשים הוא מערכה אחת של חיבור הנהגת הנס בעולם הטבע שזה עבודתה של השכינה בכח עם ישראל.

מקבל על מנת להשפיע

ובשביל זה ירדה השכינה והתמעטה, כדי לגלות את "האחדות" בין הרצון לטבע, שהוא החיבור בין כתר לחכמה. שאדם יוכל להתנהג עפ"י טבע וכל כולו הוא למעלה מהטבע בו בעת, ע"י

שעושה נ"ר לה', כי בעצם טבע זה הרצון לקבל לעצמו, שזהו טבע הבריאה. ולמעלה מהטבע, זה הרצון להשפיע, וצריך לאחד את הרצון לקבל שיהיה עמ"נ להשפיע, שזהו ממש נס. כי זה שאדם יכול לצאת חוץ ממסגרת גופו להשפיע זהו נס, אבל נס תוך הטבע שהרצון לקבל, שהוא הטבע, מזדכך ע"ז.

חודש ניסן כנגד שבט יהודה וכנגד צד מזרח

חודש ניסן הוא כנגד צד מזרח, שזה רמז לשמש שזורחת ממזרח. ובחודש זה, שעניינו זריחת השמש, אז מקבלת הלבנה, שהיא השכינה, כוח המתקוות מהשמש, שזה עניין הניסים. ולכן חודש ניסן הוא כנגד שבט יהודה, שיהודה הוא עניין משיח בן דוד. אורו של מלך המשיח, שהוא עניין זריחת אור האחדות בתוך עולם הטבע, גילוי הנהגת הניסים, שנותן כוח לשכינה לגלות אחדותו ית', בכל הרצונות, עד שחוזרים להיות "כתר אחד" - רצון אחד.

והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם

ידוע שש"ס רומז לס'ומך נ'ופלים, שהוא סומך את השכינה שנקראת "נופלת". וידוע מספרים הקדושים, שאות נ' הוא האות ה"ד מאות א', והיא מכוונת כנגד דוד המלך, שהיה דור י"ד מיהודה. ואות ס' הוא כנגד שלמה, שהיה דור ט"ו מיהודה. ובזמן שלמה היה עליה לשכינה, כמעט גמר התיקון. והמלך הט"ו, שהוא שלמה המלך, רומז על השלמות שיש לירח ביום ט"ו לחודש, שאז היא שלמה ומאירה. וא"כ נ"ס, 'נון' ו'סמך' רומזים לדוד ושלמה, ששלמה שבנה את ביהמ"ק, הוא סומך את דוד אביו, שזה השכינה הנופלת, סוד אות 'נון'. והעניין, שהבן סומך את אביו, הוא יש לו קשר להנהגת הרצון והנס יורד על הנהגת הטבע, כי מצד הנהגת הטבע האב קודם לבנו, והוא משפיע עליו. אבל הנהגת הנס הוא שהבחינות התחתונות והנמוכות פועלות ומושכות אור נעלה יותר מהבחינות העליונות מהם, שזה כשלעצמו הוא נס שהבנים מגלים אור גדול יותר מאבותיהם. שזה עניין שנאמר בזמן ביאת משיח 'והשיב לב אבות על בנים', ולכן בליל הסדר ישנם ד' בנים, כי יש עסק גדול לחבר בין בנים לאבות, כי הבנים מושכים אור גדול לאבות, שזה הנהגת הנס, ומחברים נס וטבע ביחד, ו'נס טבע' גמטריה 'נקמה', כי נקמה אותיות נ' קמה, שמקימים את הנ', שהוא הנפילה של השכינה לתוך עולם הטבע, ע"י הנהגת הנס, שענינו חיבור נס וטבע, שנעשה בכל ר"ח. ושורש הדברים מתחיל מחודש ניסן, שאז השכינה מקבלת זה הכח, ע"י הנהגת הניסים, שמאירה בחודש ניסן לכל השנה. שבת שלום לכולם.

יש לי מושג

גן עדן

גן עדן עליון הוא בעולם הבריאה, שהוא בינה. גן עדן התחתון, הוא בעולם עשיה בבחינת יסוד דמלכות, שהוא הנוקבא.

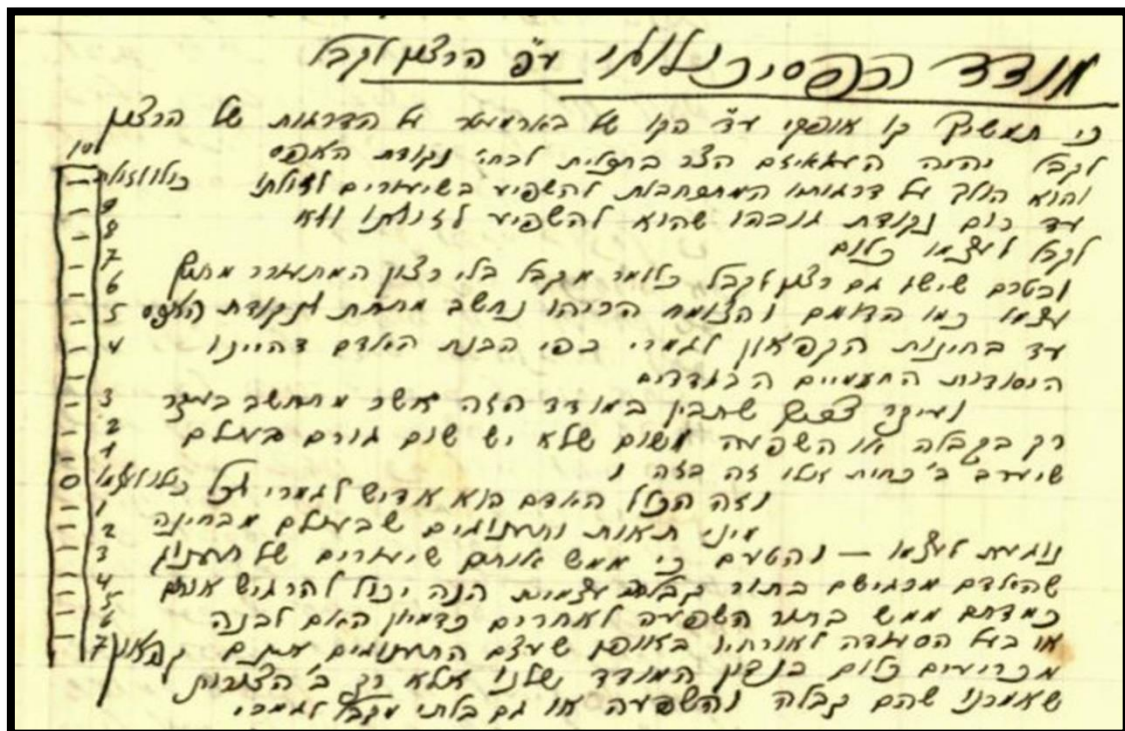
(תע"ס חלק יד' לזה"ת כד', כה')

נשמת ההיכל

עצם כתב יד קדשו של רבינו מרן בעל הסולם ותלמידיו זיע"א, שלא ראו אור מעולם

ברכות ותודות למכון "אור הסולם" ולעומדים בראשה על אדיבותם בהגלות כתבי הקודש

מודד הפסיכולוגי עפ"י הרצון לקבל

מודד הפסיכולוגי ע"פ רצון לקבל

כי תמשיך קו אופקי ע"ד הקו של בארמסטר על הדרגות של הרצון לקבל יהיה העגאזים הצר בתכלית לבחי' נקודת האפס והוא הולך על דרגותיו המתרחבות להשפיע בשיעורים לזולתו עד רום נקודת גובהו שהיא להשפיע לזולתו ולא לקבל לעצמו כלום.

ובטרם שישג גם רצון לקבל כלומר מקבל בלי רצון המתעורר מתוך עצמו כמו הדומם והצומח הריהו נחשב מתחת לנקודת האפס עד בחינות הקפאון לגמרי כפי הבנת האדם דהיינו היסודות החמיים הבוודיים.

ועיקר צריך שתבין במודד הזה אשר מתחשב בעיקר רק בקבלה או השפעה משום שלא יש שום גורם בעולם שיערב ב' כחות אלו זה בזה.

וזה הכלל האדם הוא אדיש לגמרי וכל כולו לעצמו מיני תאות ותענוגים שבעולם מבחינה

נוגעת לעצמו – והטעם כי ממש אותם שיעורים של תענוג שהאדם מרגישם בתור קבלה עצמית הנה יכול להרגיש אותם כמדתם ממש בתור השפעה לאחרים כדמיון האם לבנה או בעל הסעודה לאורחיו באופן שעצם התענוגים אינם מכריעים כלום בנדון המודד שלנו אלא רק ב' הצורות שאמרנו שהם קבלה והשפעה או גם בלתי מקבל לגמרי.

חברים יקרים אור הסולם עומדת בפני קשיים תקציבים ועומדת לעצור את פעילותה, אנו קוראים בקריאה נרגשת לכל הנהנים מפעילותה לתמוך בהוראת קבע או באופן חד פעמי כדי שנוכל להמשיך ולשרת את כלל הלומדים. (ניתן ליצור קשר בטלפון 050-4194229)

להלן זמני השיעורים הנמסרים
ע"י הרב דניאל שוסטר:

בכל יום שני

*בשעה 19:15. ביהמ"ד מודז"ץ,

רח' רשב"י מודיעין עילית.

בהקדמה לפניים מאירות ומסבירות בשילוב דברי חסידות.

*ובשעה 21:30. ביהמ"ד

הרמב"ם, מודיעין. בזוהר הקד'

לפרשת השבוע וענינים שונים.

שמעו ותחי נפשיכם